

ODWILGNAĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

fut 3 sg odwilgnie (2). ◇ [*con 3 pl subst by* odwilgły.] ◇ *part praet act* odwilgnąwszy (1).

Sł stp brak, Cn s.v. wilgotno: odwilgło na deszcz, Linde XVI – XVIII w.

Stać się wilgotnym (3) : A macicza ma być namazana/ albo podkurzaniem y wonią: zagrzewana aż się roztworzy/ á odwilgnąwszy/ drogę łączną ku wyźciu vczyńi. *FalZioł V 34; GlabGad E8v; [chowayże ie [formy] ná mieyscu suchym/ gdzieby nie odwilgły SienHerb 604a; Tákież y wełná sucha táńże [w wykopany dół] włożona/ iefli przez noc táń odwilgnie/ táko iże z niey mogłby wodę wyźać/ pewny to znák iefł obfitości wody. Cresc 1571 28; przeto fklepy z tákowym piaskiem [morskim] bywáią nietrwále dla słoney wilgości w nim zbytniey/ ktora ná odmiękcż albo y ná plutę záwże odwilgnie. Cresc 1571 35 (Linde)].*

odwilgnąć czemu (żywotne) (1): Gdy sobie koń wárgi/ iákożkolwiek pokázi/ álbo mu fye popádáią/ wykróy fkbkę ószródki chlebowéy/ á nátrzy iá co nalepiey folá/ przylož mu ze dwánaście godzin/ thedy mu odwilgnie *SienLek 167v.*

Formacje współrdzenne cf WILŻYĆ.

Cf [ODWILGŁY]

ZZa